

[Statsministeren]

Men hvis det nu lykkes for landbruget gennem alle disse nye foranstaltninger, hvoraf nogle er obligatoriske og andre er frivillige, at begrænse forbruget af først og fremmest handelsgødning tilstrækkeligt, hvorfor i alverden skulle vi så gennemføre en straf i form af en gødningsafgift, som ikke engang retter sig netop mod dem, der forurenere ved at bruge for meget, men ligefuldt retter sig mod dem, der har respekteret de nye regler og har nedsat deres forbrug? Det er forskellen.

Leif Hermann (SF):

Nu tror jeg da, at statsministeren er klar over, at det, der er tale om med regeringens egen handlingsplan, er en begrænsning af landbrugets forurening. Der er ikke tale om, at der sker et ophør af landbrugets forurening. Der vil altså stadig væk finde forurening sted fra landbrugets side, og det vil sige, at der er nogle forurenere eller nogle brugere af forurenende stoffer.

Nu vil jeg gerne vide, hvorfor de ikke skal ind i billedet, uanset hvad det er for et stof de forurenere med. Når vi har fået reduceret forureningen til det niveau, som vi nu kan nå med handlingsplanen, er den der jo stadig væk.

Formanden:

Et studium af forretningsordenen vil fortælle, at det er en særlig venlighed, hvis formanden giver ordet til en medspørger to gange i samme spørgsmål.

Damgaard Nielsen (FP):

Det glæder mig umådelig meget at høre, at statsministeren afviser en gødningsafgift. Mit spørgsmål vil umiddelbart være: er statsministeren villig til at gøre det til et kabinetsspørgsmål, hvis den bliver påtvunget fra oppositionens side?

Albrechtsen (VS):

Jeg vil gerne bede statsministeren helt konkret opgive det beløb, som statsministeren påstår vil blive pålignet landbruget i ekstraudgift som følge af nye, obligatoriske foranstaltninger i regeringens handlingsplan, altså foranstaltninger, som ikke allerede var iværksat.

Jeg har ved en gennemgang ikke kunnet finde konkrete udgifter, som er nye, og som pålægges landbruget i forbindelse med handlingsplanen. Men det er da muligt, at statsministeren har kendskab til sådanne udgifter og deres omfang. Det ville ærlig talt være rimeligt, at vi fik at vide, hvad beløbet er, nu man bliver ved med at køre frem med, at landbruget skal betale noget for det.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Hr. Damgaard Nielsen spørger mig, om jeg er villig til at gøre spørgsmålet om indførelsen af en gødningsafgift til et kabinetsspørgsmål for regeringen. Det vil jeg da gerne svare på – og endog meget klart.

Dersom dette spørgsmål – hvad jeg forstår at der er en mulighed for – kommer op i 1990 i form af en afstemning her i salen om et konkret lovforslag, vil jeg ikke afvise, at det til den tid kan blive et kabinetsspørgsmål. (*Munterhed*).

Men må jeg sige til hr. Leif Hermann: pas nu på med ordet forurening, pas på, at vi ikke slynger det om os som en anklage rettet mod hvem som helst, også mod mennesker, som driver normal næring! Det går ikke at ville påstå over for dansk landbrug, at en hvilken som helst anvendelse i et hvilket som helst omfang af handelsgødning er forurening, for det er det ikke. Det er naturligt i moderne landbrug at bruge handelsgødning lige så vel som husdyrgødning. Hvis denne gødningsanvendelse begrænses til et ufarligt omfang, er det ikke en forurening. Det er ikke muligt at drive moderne landbrug, som mennesker kan leve af, hvis vi principielt skulle fjerne adgangen til at bruge handelsgødning totalt. Det drejer sig om at få tag på omfanget og få det begrænset.

Man kan i og for sig sige, at hvis enhver form for anvendelse af gødning, handelsgødning såvel som husdyrgødning, skulle være forurening, kan man lige så godt bebrejde kørne og grisene, at når der kommer noget ind i den ene ende, så kommer der også noget ud af den anden. For det er naturens orden, så vidt jeg har forstået.

Må jeg sige til hr. Albrechtsen, at regeringens handlingsplan betyder omkostninger for kommunerne og for industrien, men sandelig også for dansk landbrug, men i et omfang, som vi mener er til at leve med. I øvrigt for-